

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετάφραση

A1

Ο Σκριβωνιανός είχε πάρει τα όπλα εναντίον του Κλαυδίου στην Ιλλυρία· ο Παίτος είχε πάει με το μέρος του και όταν σκοτώθηκε ο Σκριβωνιανός συρόταν (σιδηροδέσμιος) στη Ρώμη. Επρόκειτο να επιβιβαστεί σε καράβι· η Αρρία παρακαλούσε τους στρατιώτες να επιβιβαστεί μαζί. Δεν το πέτυχε· νοίκιασε ψαράδικο καραβάκι και το πελώριο πλοίο ακολούθησε.

Με αυτό το σχέδιο εμφανίστηκε κάποτε ξαφνικά και έπιασε επ' αυτοφώρω τις κομμώτριες. Αν και ανακάλυψε άσπρες τρίχες πάνω στο φόρεμά τους, όμως ο Αύγουστος προσποιήθηκε ότι δεν τις είδε και παρέτεινε τον χρόνο με άλλες κουβέντες ώσπου έφερε για συζήτηση την αναφορά της ηλικίας. Τότε ρώτησε την κόρη τί από τα δύο προτιμά να είναι ύστερα από μερικά χρόνια ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «Εγώ, πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλλε σ' αυτήν ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλω ότι δεν θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές σε κάνουν φαλακρή;»

B1

partium

miles

ingentiora

ornatrix

veste

alius

sermo

tempora

mentioni
filiae
anno
mendaciorum
quis
istud
sui

B2

motu
esset
occidisti
oremus
imponi
conduc
sequendi
interveniunt
opprimitote
deprehendissetis
extrahar
malit
respondebunt
obiceremini
fecerint

Γ1α

Romam= απρόθετη (γιατί είναι όνομα πόλης) αιτιατική που δηλώνει κίνηση σε τόπο.

Προσδιορίζει το *trahebatur*

piscatoriam= επιθετικός προσδιορισμός στο *naviculam*

earum= γενική κτητική στο *vestem*

aliquando= επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει χρόνο στο *intervenit*

vidisse= αντικείμενο στο *dissimulavit* (ειδικό απαρέμφατο με υποκείμενο το Augustus έχουμε ταυτοπροσωπία)

tempus= αντικείμενο στο *extraxit*

calvam= κατηγορούμενο στο αντικείμενο *te*

Γ1β

Δευτερεύουσα ονοματική ενδοιαστική πρόταση ως αντικείμενο στο ρήμα *times* εισάγεται με το *ne* (ο φόβος είναι μήπως γίνει κάτι) και εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική γιατί το περιεχόμενο της αφορά κάτι το ενδεχόμενο ή πιθανό χρόνου ενεστώτα γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (*times* ενεστώτας) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Εμφανίζεται συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση δηλαδή ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων (ο φόβος είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του)

Γ2α

Arma a Scriboniano in Illyrico contra Claudium mota erant.

Γ2β

Cum Scribonianus occisus esset.

Γ2γ

Iulia respondit patri se canam esse malle.